

MVCRP00T4PLU

PŘÍLOHA

Ministr vnitra
Jan Kubice

Toto rozhodnutí nabylo právní moci
 dne: ..... 30. 4. 2013 .....
 podpis: ..... [Signature] .....

V Praze dne 24. 4. 2013
Č. j.: MV - 25460- 4/VS - 2013

Naturalizace v České republice (GA15-07626S)
 podle zákona č. 40/1993 Sb.
 prac. č.: 0139r

Rozhodnutí

Ministr vnitra, příslušný dle § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), přezkoumal včasný rozklad, který podala L il Ukrajina (dále jen „žadatelka“) i za nezletilou dceru nar. - Česká republika (dále jen „nezletilá dcera“), obě státní občanky Ukrajiny, trvale bytem zastoupené Mgr. . advokátem se sídlem 4

1 proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 17. 1. 2013, č.j.: VS-2258/53/2-2012, jímž nebylo podle ustanovení § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o státním občanství“), vyhověno žádosti žadatelky, do níž zahrnula se souhlasem otce ezletilou dceru, o udělení státního občanství České republiky (dále jen „žádost“), a rozhodl t a k t o:

- I. Podle § 152 odst. 5 písm. b) správního řádu se rozklad **z a m í t á**.
- II. Podle § 152 odst. 4 ve spojení s § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu se údaje o žadatelce a její nezletilé dceři ve výroku rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 17. 1. 2013, č.j.: VS-2258/53/2-2012 mění takto:
 Datum narození se nahrazuje datem
 „ Příjmení nezletilé dcery „ se nahrazuje příjmením .

O d ů v o d n ě n í:

I.

Žadatelka požádala prostřednictvím Krajského úřadu Ústeckého kraje pro sebe i nezletilou dceru o udělení státního občanství České republiky. Žádost byla doručena Ministerstvu vnitra dne 21. 8. 2012. Rozhodnutím Ministerstva vnitra ze dne 17. 1. 2013, byla jejich žádost podle ustanovení § 7 odst. 1 zákona o státním občanství zamítnuta.

Ze stanoviska Odboru cizinecké policie Krajského ředitelství policie Ústeckého kraje ze dne 9. 8. 2012 vyplývá, že žadatelka přicestovala na území České republiky v roce 2001 na vízum za účelem zaměstnání. Dne 6. 3. 2005 jí byl povolen dlouhodobý pobyt za účelem zaměstnání a od 15. 1. 2007 jí byl povolen trvalý pobyt na území České republiky pro dlouhodobě pobývajícího rezidenta v Evropském společenství.

Žadatelka uzavřela v červnu roku 2007 v Lounech – Česká republika manželství se státním občanem Ukrajiny. Z manželství se v září 2011 narodila dcera, která má povolen trvalý pobyt na území České republiky od 17. 10. 2011. Žadatelka byla v letech 2001 až 2006 zaměstnána jako šička ve společnosti I, s.r.o., se sídlem Ústí nad Labem, provozovna Černčice, od roku 2007 do nástupu mateřské dovolené podnikala v tomto oboru na živnostenský list. V současné době obnovila svou podnikatelskou činnost - výroba a šití oděvů. Žadatelka uvedla, že manžel nesplňuje předpoklady pro udělení státního občanství České republiky, a proto o ně zatím nežádá.

II.

V průběhu správního řízení bylo zjištěno, že žadatelka splňuje podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. a), c) a d) zákona o státním občanství, neboť má ke dni podání žádosti povolen trvalý pobyt na území České republiky více než pět let, výpisem z Rejstříku trestů doložila, že nebyla v posledních pěti letech pravomocně odsouzena pro úmyslný trestný čin a prokázala znalost českého jazyka.

Žadatelka však nesplňuje podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, neboť v rámci správního řízení o její žádosti bylo zjištěno, že neplnila povinnosti vyplývající ze zvláštních právních předpisů upravujících veřejné zdravotní pojištění, neboť jako osoba samostatně výdělečně činná opakovaně hradila pojistné, resp. zálohy na pojistné na veřejné zdravotní pojištění opožděně, na základě čehož jí byly vykazovány nedoplatky a penále. Žadatelka tak porušila povinnosti vyplývající z ustanovení § 7 odst. 2 a § 10 zákona č. 592/1992 Sb., o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů.

Nezletilá dcera splňuje podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, neboť nebylo prokázáno, že by v jejím případě došlo k porušení zvláštních právních předpisů. Splnění podmínek stanovených v § 7 odst. 1 písm. c) a d) zákona o státním občanství vzhledem ke svému věku neprokazuje. Nesplňuje ale podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. a) zákona o státním občanství, neboť má na území České republiky povolen trvalý pobyt ke dni žádosti devět měsíců, místo požadovaných pěti let. Žadatelka pro nezletilou dceru požádala o prominutí splnění této podmínky.

Nesplnění uvedených podmínek lze podle zákona o státním občanství prominout, a to u žadatelky v případě hodném zvláštního zřetele podle § 11 odst. 4 zákona o státním občanství a u nezletilé dcery podle § 11 odst. 1 písm. a) zákona o státním občanství, neboť se narodila na území České republiky. Při rozhodování o žádosti žadatelky, resp. o možnosti prominout splnění předmětné podmínky bylo přihlédnuto k tomu, že žadatelka porušovala své povinnosti na úseku zdravotního pojištění opakovaně a dlouhodobě, když nedoplatky byly žadatelce vykazovány téměř po celou dobu, kdy měla povinnost pojistné na veřejné zdravotní pojištění, resp. zálohy na pojistné hradit. Nezletilé dceři pak nesplněnou podmínku Ministerstvo vnitra neprominulo s ohledem na zásadu jednotného státního občanství rodičů a jejich nezletilých dětí.

Na základě uvedeného byla žádost zamítnuta a žadatelce a její nezletilé dceři nebyl vydán tzv. příslib udělení státního občanství, na jehož základě by si mohly obstarat doklad o propuštění z dosavadního státního svazku a splnit tak i podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. b) zákona o státním občanství.

III.

Proti zamítavému rozhodnutí, které převzala žadatelka dne 21. 1. 2013, podala prostřednictvím právního zástupce spolu s plnou mocí k zastupování v elektronické podobě podepsané zaručeným elektronickým podpisem dne 29. 1. 2013 rozklad. V něm se vyjádřila k důvodu nevyhovění své žádosti, tedy k nesplnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství v důsledku opožděného hrazení pojistného a záloh na pojistné na veřejné zdravotní pojištění, tedy porušování povinností na úseku zdravotního pojištění. Žadatelka v této souvislosti zdůraznila, že dluh na zdravotním pojištění nemá. Dále uvedla, že v případě nedoplatků na zálohách se jednalo pouze o prodloužení několika dní, přičemž nedoplatky byly vždy uhrazeny. Vznik nedoplatků odůvodnila finančními potížemi zejména v začátcích podnikání, kdy žadatelka pracovala jako šička. Uvedla, že k úhradě záloh vzhledem k nepříznivé finanční situaci přistupovala vždy až na poslední chvíli a dále, že si také musela finanční prostředky k úhradě záloh půjčovat. Žadatelka dále uvedla, že považuje rozhodnutí Ministerstva vnitra za přísné a formální. Dále uvedla, že za opožděné úhrady záloh na pojistné byla potrestána již vyměřením penále a nyní je trestána nevyhověním své žádosti. Žadatelka rovněž uvedla, že neudělení státního občanství České republiky může mít negativní dopad na její pobyt v České republice, k tomu doplnila, že bez občanství České republiky se potýká s problémy v podnikání i v osobním životě. Žadatelka dále uvedla, že jsou v jejím případě dány důvody zvláštního zřetele hodné, aby jí byla podmínka stanovená v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství prominuta.

IV.

O rozkladu proti rozhodnutí Ministerstva vnitra rozhoduje podle § 152 odst. 2 a 3 správního řádu ministr vnitra na základě návrhu rozkladové komise. Rozklad posoudila rozkladová komise ministra vnitra.

V souvislosti s podaným rozkladem byly znovu posouzeny všechny důkazy a skutečnosti, důležité pro rozhodnutí.

Především je nutné zdůraznit, že na udělení státního občanství České republiky není právní nárok. Při posuzování žádosti se vychází především z čl. 12 odst. 1 Ústavního zákona č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů, z něhož vyplývá, že podmínky nabývání a pozbývání státního občanství České republiky stanoví zákon. Tímto zákonem je zákon o státním občanství, jako procesní předpis platí správní řád. Podle § 7 odst. 1 zákona o státním občanství lze státní občanství České republiky na žádost udělit fyzické osobě, která současně splňuje podmínky uvedené v tomto právním ustanovení pod písmeny a) až e). Ze zákonem uvedené dikce: „lze udělit“ vyplývá, že státní občanství České republiky může, ale nemusí být uděleno. To znamená, že ani osobě, která o něj požádá a zákonem uvedené podmínky splňuje, nemusí být vyhověno a státní občanství České republiky uděleno.

Se závěrem, že na udělení státního občanství České republiky není právní nárok se ztotožňuje i Ústavní soud České republiky, který ve svém usnesení ze dne 8. 3. 2000 vydaném pod č.j. IV. ÚS 586/99 výslovně uvádí, že „...stát má nezadatelné právo rozhodnout, zda určité osobě občanství udělí, a pokud tak neučiní, neporušuje tím žádné právo zaručené Ústavou, ústavními zákony ani mezinárodní smlouvou ve smyslu čl. 10 Ústavy“.

Takový postup není rozporný ani s Evropskou úmluvou o státním občanství vyhlášenou pod č. 76/2004 Sb. m. s. Ministerstvo vnitra pak v souvislosti s rozhodováním o udělení státního občanství České republiky nejen může, ale i musí posoudit všechny právně významné skutečnosti uvedené, popřípadě přiložené k žádosti o jeho udělení. Jak Ministerstvo vnitra, tak i ministr vnitra vychází tedy z toho, že žadatel musí splnit podmínky, vyplývající z uvedených právních předpisů a musí být zřejmé, že jeho integrace v české společnosti dosáhla vysokého stupně.

V této souvislosti je třeba uvést, že při posuzování prominutí splnění některé z podmínek stanovených pro udělení státního občanství České republiky se vychází z předpokladu, že prominutí předmětné podmínky je ze své povahy výjimkou z běžného postupu při jeho udělování. Nelze ji promíjet automaticky. Uvedenou podmínku může, nikoliv musí, správní orgán prominout, na její prominutí však není právní nárok. Ministerstvo vnitra i ministr vnitra při užití správního uvážení zkoumají okolnosti každého jednotlivého případu při respektování smyslu a účelu zákonů

a mezi, které tyto zákony stanoví. Nemůže proto jít o pouhé mechanické posouzení splnění podmínek stanovených v § 7 odst. 1 zákona o státním občanství, protože splnění těchto podmínek je prvním, nikoli však jediným předpokladem pro udělení státního občanství České republiky (viz judikát Nejvyššího správního soudu ze dne 7. června 2006, č.j.: 3 As 32/2005-51).

V.

Ministr vnitra k podanému rozkladu konstatuje, že je nesporné, že žadatelka nespĺňuje podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, neboť neplnila povinnosti vyplývající z právních předpisů upravujících veřejné zdravotní pojištění a nezletilá dcera nespĺňuje podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. a) zákona o státním občanství, když trvalý pobyt jí byl povolen od 17. 10. 2011 a žádost, do níž byla zahrnuta, byla podána dne 16. 7. 2012. Žadatelka porušovala své povinnosti na úseku zdravotního pojištění tím, že v době, kdy byla vedena Všeobecnou zdravotní pojišťovnou jako osoba bez zdanitelných příjmů, samostatně výdělečně činná, opakovaně a dlouhodobě hradila pojistné, resp. zálohy na pojistné opožděně, na základě čehož jí byly vykazovány nedoplatky na pojistném a zálohách na pojistné (ke dni 8. 11. 2007 ve výši 1 360 Kč, ke dni 9. 6. 2008 ve výši 1 451 Kč, ke dni 8. 4. 2011 ve výši 3 103 Kč). Ministr vnitra nesouhlasí s tvrzením žadatelky, že se jednalo pouze o prodlení v hrazení záloh v rámci několika dní (obvykle se jednalo o prodlení v počtu desítek dní či měsíce), a že nedoplatky vznikaly v počátcích jejího podnikání, neboť ze spisu vyplývá, že nedoplatky byly žadatelce vykazovány téměř po celou dobu, kdy měla povinnost pojistné na veřejné zdravotní pojištění, resp. zálohy na pojistné hradit. Z vyjádření žadatelky, kde uvedla, že k uhrazení záloh přistupovala až na poslední chvíli, je pak možné dovodit, že nepochopila význam nutnosti hradit zálohy v zákonem stanovených termínech, který souvisí zejména se skutečností, že zdravotnictví je v České republice založeno na systému průběžného financování, kdy je nezbytné, aby byly finanční prostředky do tohoto systému odváděny pravidelně.

K argumentaci žadatelky, že nedoplatky uhradila a nemá na zdravotním pojištění žádný dluh, ministr vnitra konstatuje, že plnění povinností v oblasti veřejného zdravotního pojištění se posuzuje za celou dobu povoleného trvalého pobytu na území České republiky, a to v souladu s rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 3. 2008, č.j.: As 51/2007, dle něhož nelze přijmout formalistický výklad spočívající v tom, že ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství se vztahuje pouze na chování cizince v době podání žádosti, a nikoliv již na jeho předchozí působení na území České republiky, neboť tato interpretace se příčí smyslu a účelu uvedené právní normy. K výkladu uvedeného ustanovení Nejvyšší správní soud uvedl, že z gramatického hlediska se u slovesa plnit (resp. jeho třetí osoba jednotného čísla – plní) jedná o slovesný vid nedokonavý. Zatímco vid dokonavý je „puktální stav“ – něco se jednou stane a je dokonáno, dokončeno

(např. donést, zavolat), nedokonavý vid je zpravidla děj probíhající nebo trvající – něco je nějakou dobu konáno, nikoliv však již dokonáno (např. nést, nosit, chodit, plnit). Z uvedeného tak jasně vyplývá, že žadatelka měla své povinnosti na úseku zdravotního pojištění plnit po celou dobu od povolení trvalého pobytu na území České republiky. Skutečnost, že žadatelčině žádosti nebylo vyhověno, a to v důsledku porušování povinností na úseku zdravotního pojištění pak nelze považovat za dvojité trestání. Zásada „ne bis in idem“ se navíc uplatňuje pouze v oblasti trestního práva, resp. rovněž v oblasti správního trestání.

K žadatelčinu argumentu, že nevyhovění její žádosti může mít negativní vliv na její pobyt na území České republiky, je třeba uvést, že osoba s povoleným trvalým pobytem na území České republiky požívá s výjimkou některých práv z oblasti práva veřejného (např. volebního) stejných práv jako občan České republiky.

Při hodnocení, zda neudělení státního občanství může žadateli způsobit problémy v oblasti pracovního uplatnění a v oblasti prohlubování procesu integrace do české společnosti, se zásadně vychází z čl. 42 odst. 3 usnesení předsednictva České národní rady Sb., o vyhlášení Listiny základních práv a svobod, ve znění ústavního zákona č. 162/1998 Sb., (dále jen „Listina“), který stanoví, že cizinci požívají v České republice lidských práv a svobod zaručených Listinou, pokud nejsou výslovně příznána občanům.

Vzhledem k výše uvedenému, zejména s ohledem na skutečnost, že žadatelce byly vykázány nedoplatky téměř po celou dobu, co měla povinnost pojistné, resp. zálohy na pojistné hradit, má ministr vnitra za to, že je třeba jí poskytnout ještě určitý čas, aby si povinnosti na úseku zdravotního pojištění osvojila, a prokázala, že tyto povinnosti bude řádně plnit i v budoucnu, a v případě nezletilé dcery pak přihlídnout zejména k zásadě jednotného občanství rodičů a jejich nezletilých dětí.

VI.

Podle § 89 odst. 2 správního řádu ministr vnitra přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy a neshledal v postupu správního orgánu I. stupně takové pochybení, které by vedlo ke změně či zrušení napadeného rozhodnutí, a proto na návrh rozkladové komise rozhodl způsobem uvedeným ve výroku tohoto rozhodnutí a žádost zamítl. Důvodem zůstává u žadatelky nesplnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství a u nezletilé dcery nesplnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. a) zákona o státním občanství a neprominutí jejich splnění.

Uvedené neznamena, že žadatelka nemůže podat novou žádost, neboť po uplynutí určitého časového úseku bude možné spolehlivě posoudit, zda se u žadatelky porušení právních předpisů již nebude opakovat a nezletilá dcera

žadatelky bude mít povolen trvalý pobyt na území České republiky podstatně déle, než v době podání této žádosti.

VII.

V průběhu řízení o podaném rozkladu bylo zjištěno, že u správního orgánu I. stupně došlo při písemném vyhotovení rozhodnutí ze dne 17. 1. 2013, č.j.: VS-2258/53/2-2012 ve výrokové části k chybě při uvedení data narození žadatelky a k nesprávnému tvaru příjmení nezletilé dcery. Z důvodu procesní ekonomie nebylo předmětné rozhodnutí vráceno správnímu orgánu I. stupně k provedení opravy podle § 70 správního řádu, ale změněno podle § 152 odst. 4 ve spojení s § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu.

Poučení:

Proti výroku I. tohoto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 správního řádu ve spojení s ustanovením § 152 odst. 4 správního řádu nelze odvolat.

Proti výroku II. tohoto rozhodnutí lze podat do 15 dnů ode dne jeho oznámení rozklad k ministrovi vnitra, a to podáním učiněným u ministra vnitra (§ 152 odst. 1 správního řádu).

Ministr vnitra:

11